

вѣкъ България подпаднала подъ двойно иго: подъ политическата властъ на турцитѣ и подъ църковната — на гърцитѣ, и, въ продължение на 5 вѣка, нашитѣ прадѣди трѣбало да се прѣвиватъ подъ кървавия ятаганъ на азиатскитѣ варвари и подъ тежката патерица на развратнитѣ фанариоти.

Послѣдствията отъ дългитѣ войни, които водили турцитѣ за покоряването на България, сж били ужасни. Тѣй, италиянецътъ Буонакорси, който миналъ наскоро слѣдъ нашето падане, като полски пратеникъ за Цариградъ, се смаялъ, като видѣлъ, колко е била опустошена България и колко ѝ било намалено населението. Той се очудвалъ на голотията и сиромашията на това бѣдно население. Струвало му се, че Българитѣ не живѣятъ въ къщи, а въ тъмни пропасти. Лицата и тѣлата на Българитѣ му се показали толкова жалостни и повѣхнали, щото писалъ на папата, че тия хора, Българитѣ, заслужватъ по-вече милость, отколкото война.

—Такава е била общата печална картина, която е прѣдставлявалъ нещастниятъ български народъ наскоро слѣдъ падането си.
